

Dagligvareleverandørforening, Dansk Fagpresse, Dansk Handel & Service, Dansk Magasinpresse, Dansk Markedsføringsforbund, Dansk Postordreforening, Dansk Reklamebureauers Brancheforening, Dansk Standard, Dansk Textil Union, Dansk Tipstjeneste, Danske Andelsselskaber, Danske Dagblades Forening, Danske Finansieringsselskabers Forening, DDK - Dansk Detailkreditråd, De Samvirkende Købmandsforeninger i Danmark, Den Danske Dommerforening, FEHA/Markedsføringsnævnet, Finansrådet, Forbrugerklagenævnets forretningsudvalg, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Forenede Danske Motorejere, Foreningen af Dagligvare Grossister, Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger, HORESTA, Håndværksrådet, Landbrugsrådet, Landsforeningen for Danske Distriktsblade og Lokaltaviser, Liberale Erhvervsråd, Motorcykel-Forhandlerforening, Møbelhandlernes Centralforening, Oliebranchens Fællesrepræsentation, Præsidenten for Sø- og Handelsretten, Radio- og TV Reklamenævnet, Radiobranschens Reklameudvalg, Radiofaghandelens Brancheforening, Realkreditrådet, Rådet for Dansk Forsikring og Pension, Statens Husholdningsråd og TV 2 Reklame A/S. Endvidere er Boligministeriet, Finansministeriet, Forskningsministeriet, Indenrigsministeriet, Justitsministeriet, Miljø- og Energiministeriet, Ministeriet for fødevarer, landbrug og fiskeri, Sundhedsministeriet og Økonomiministeriet blevet hørt.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Endringen er en konsekvens af, at Industri- og Samordningsministeriet har ændret navn til Erhvervsministeriet.

Til nr. 2

Det centrale princip om, at erklæring om ydelse af garanti eller lignende kun må anvendes, såfremt erklæringen giver forbrugeren en væsentlig bedre retsstilling end den, forbrugeren har efter lovgivningen, er fastholdt uændret.

Det følger allerede af generalklausulen i § 1 og vildledningsreglen i § 2, at markedsføring af garantier skal ske på en fair og loyal måde, således at den samlede garantiordning er retvisende beskrevet og ikke kun indeholder oplysninger om garantiens fordel.

I forslaget til § 4, stk. 2, 1. pkt., foreslås det, at den erhvervsdrivende skal give forbrugeren klare og tyde-

lige oplysninger om en ydet garantis indhold i forbindelse med køb af varer eller ved tjenesteydelser. Endvidere skal forbrugeren informeres om, hvorledes garantien kan gøres gældende. Forslaget vil derfor medvirke til at sikre en bedre forbrugerinformation.

Som eksempler på oplysninger, som den erhvervsdrivende bør give, kan nævnes, at det klart bør fremgå, hvem der yder garantien, i hvilket tidsrum garantien gælder, og fra hvornår garantien løber. Endvidere bør den erhvervsdrivende oplyse om forpligtelser og bindinger, der er indeholdt i garantien. Det har således vist sig, at mange af de garantier, der ydes på længelevende forbrugsgoder, indeholder vilkår, hvorefter køberen for egen regning skal sørge for vedligeholdelse og service; at køber i forbindelse med garantireparationer skal betale en selvrisiko, og at sælger har foretaget en begrænsning eller indskrænkning af ansvaret til kun at dække en bestemt del af produktet.

Forslaget til § 4, stk. 2, 2. pkt., har til formål at styrke forbrugeren bevismæssige stilling og medvirke til at forebygge tvister om garantier. Forslaget stiller som udgangspunkt ikke krav om skriftlighed, men åbner mulighed for, at forbrugeren i forbindelse med en aftales indgåelse kan forlange at få en ydet garanti skriftligt.

Anmoder forbrugeren om at få en ydet garanti skriftligt, er den erhvervsdrivende efter forslaget forpligtet til at udlevere garantien i skriftlig form. Det forudsættes i langt de fleste tilfælde, at udlevering af den skriftlige garanti kan ske senest samtidig med aftalens indgåelse eller ved betaling for ydelsen. Det kan dog ikke udelukkes, at den erhvervsdrivende under specielle omstændigheder ikke er i stand til straks at give garantien skriftligt. Forslaget forudsætter i sådanne tilfælde, at udlevering af garantien sker hurtigst muligt og inden for kort tid.

Lever en erhvervsdrivende ikke op til kravene i stk. 2, kan der anlægges sag om forbud, og Forbrugerombudsmanden kan meddele påbud efter den foreslåede § 19, stk. 2.

Til nr. 3

Med formuleringen af bestemmelsen til § 15, stk. 3, er det om udnævnelsen af Forbrugerombudsmanden bestemt, at erhvervsministeren udnævner Forbrugerombudsmanden for en periode af 6 år uden mulighed for forlængelse eller gensættelse.

Vedkommende skal opfylde de kvalifikationer, som stilles for at kunne blive dommer, herunder have bestået juridisk kandidateksamen, jf. i øvrigt bestem-